ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 13ης Φεβρουαρίου 1998 *

Στην υπόθεση Τ-275/97,

Guérin automobiles EURL, εταιρία γαλλικού δικαίου υπό δικαστική εκκαθάριση, με έδρα το Alençon (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Xavier Lemée, εκκαθαριστή, και τον Jean-Claude Fourgoux, δικηγόρο Παρισιού και Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής SG(97) D/3183, της 25ης Απριλίου 1997, περί απορρίψεως της καταγγελίας με την οποία η Guérin automobiles επέκρινε την πρότυπη σύμβαση διανομής των αυτοκινήτων Nissan στη Γαλλία και την εφαρμογή της (υπόθεση IV-35.095, Guérin κατά Nissan France),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Καλογερόπουλο, Πρόεδρο, C. W. Bellamy και J. Pirrung, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1 Στις 27 Μαΐου 1994, η Guérin automobiles EURL (στο εξής: Guérin automobiles) υπέβαλε καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής κατά της Nissan France SA, εισαγωγέα αυτοκινήτων Nissan και θυγατρική εταιρία του Ιάπωνα κατασκευαστή Nissan, με την οποία επέκρινε την πρότυπη σύμβαση διανομής των αυτοκινήτων Nissan στη Γαλλία και την εφαρμογή της. Η καταγγελία αυτή πρωτοκολλήθηκε από την Επιτροπή, στις 6 Ιουνίου 1994, υπό τον αριθμό IV-35.095.

2 Η Guérin automobiles τέθηκε υπό δικαστική εκκαθάριση με απόφαση του tribunal de commerce d'Alençon, της 22ας Μαΐου 1995. Ο δικηγόρος Xavier Lemée, σύνδικος, διορίστηκε εκκαθαριστής της εταιρίας.

3 Η Επιτροπή, με απόφαση περιεχόμενη σε έγγραφο της 25ης Απριλίου 1997, απέρριψε οριστικά την καταγγελία της Guérin automobiles της 27ης Μαΐου 1994.

4 Το έγγραφο αυτό απεστάλη με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής στη διεύθυνση του εκκαθαριστή, η οποία ανεγράφη ως εξής:

«Guérin automobiles
c/o M. Lemée
44, rue du Jeudi, BP 263
F-61008 Alençon Cedex»

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Οκτωβρίου 1997, η προσφεύγουσα, εκπροσωπούμενη από τον εκκαθαριστή της, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή, ζητώντας από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 25ης Απριλίου 1997,

— να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα επιφυλάσσεται του δικαιώματος ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως βάσει του άρθρου 215 της Συνθήκης ΕΚ,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

6 Σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

7 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από το δικόγραφο της προσφυγής και τα συνημμένα έγγραφα. Επομένως, παρέλκει συναφώς η συνέχιση της έγγραφης διαδικασίας ή η προφορική διαδικασία.

8 Σύμφωνα με το άρθρο 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης, η προσφυγή ακυρώσεως ασκείται εντός δύο μηνών, υπολογιζομένων, κατά περίπτωση, από τη δημοσίευση της προσβαλλομένης πράξεως, από την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα ή, ελλείψει δημοσιεύσεως ή κοινοποιήσεως, από την ημέρα κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση της πράξεως. Κατά πάγια νομολογία, η προθεσμία αυτή είναι δημοσίας τάξεως και έχει θεσπιστεί προς εξασφάλιση της σαφήνειας και της ασφάλειας των εννόμων καταστάσεων και προς αποφυγή κάθε δυσμενούς διακρίσεως ή αυθαίρετης μεταχειρίσεως κατά την απονομή της δικαιοσύνης, το δε Πρωτοδικείο μπορεί να εξετάζει αυτεπαγγέλτως την τήρησή της (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 1997, C-246/95, Coen, Συλλογή 1997, σ. I-403, σκέψη 21, και του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1997, T-121/96 και T-151/96, Mutual Aid Administration Services κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψεις 38 και 39).

9 Δεν αμφισβητείται εν προκειμένω ότι η προσβαλλόμενη πράξη κοινοποιήθηκε στην «Guérin automobiles, c/o M. Lemée», με έγγραφο της 25ης Απριλίου 1997. Ο εκκαθαριστής έλαβε γνώση της πράξεως αυτής το αργότερο στις 30 Απριλίου 1997, όπως αποδεικνύεται από τη σφραγίδα που ο ίδιος έθεσε επί του αντιγράφου της πράξεως αυτής, το οποίο επισυνάπτεται στο παράρτημα 7 της προσφυγής.

10 Επομένως, η προσφυγή, που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Οκτωβρίου 1997, δεν ασκήθηκε εντός της προθεσμίας των δύο μηνών του άρθρου 173, πέμπτο εδάφιο, της Συνθήκης, παρεκτεινομένης λόγω αποστάσεως κατά έξι ημέρες, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 102, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και 1 του παραρτήματος ΙΙ του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

11 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ωστόσο ότι το από 25 Απριλίου 1997 έγγραφο της Επιτροπής δεν μπορεί να αποτελέσει το σημείο αφετηρίας για τον υπολογισμό της προθεσμίας αυτής, για τον λόγο ότι απευθύνθηκε στην «Guérin automobiles, c/o M. Lemée» και όχι στον «δικηγόρο κ. Lemée, δικαστικό εκκαθαριστή της εταιρίας Guérin automobiles». Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 148 επ. του γαλλικού νόμου 85-98, της 25ης Ιανουαρίου 1985, περί της ανασυγκροτήσεως και της δικαστικής εκκαθαρίσεως των επιχειρήσεων (*Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας* της 26ης Ιανουαρίου 1985) με την απόφαση περί δικαστικής εκκαθαρίσεως τον

οφειλέτη, από τον οποίο αφαιρείται η διοίκηση και η διάθεση των περιουσιακών του στοιχείων, υποκαθιστά ο εκκαθαριστής στην άσκηση των σχετικών με την περιουσία του δικαιωμάτων και αγωγών. Ειδικότερα, μόνον ο εκκαθαριστής μπορεί να είναι ο αποδέκτης των πράξεων που αφορούν την επιχείρηση την οποία εκπροσωπεί.

12 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, εφόσον, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη πράξη κοινοποιήθηκε πράγματι στον εκκαθαριστή προσωπικώς με αποστολή του εγγράφου στη διεύθυνσή του, η δε Επιτροπή ακολούθησε εξάλλου, όσον αφορά την κοινοποίηση αυτή, τα στοιχεία που της παρέσχε ο δικηγόρος της προσφεύγουσας με την τηλεομοιοτυπία του της 21ης Απριλίου 1997, όπως του το υπενθύμισε με το έγγραφό της της 26ης Αυγούστου 1997 (βλ. παράρτημα 6 της προσφυγής).

13 Η χρησιμοποίηση της τυπικής εκφράσεως «Guérin automobiles, c/o M. Lemée», φαίνεται επαρκής, στο μέτρο που, αφενός, μια εταιρία υπό δικαστική εκκαθάριση, μολονότι της έχει αφαιρεθεί η διοίκηση και η διάθεση των περιουσιακών στοιχείων της, εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι την περάτωση της εκκαθαρίσεως και, αφετέρου, η συντομογραφία «c/o», που έχει καθιερωθεί με τη χρήση, αντανακλά ικανοποιητικά, στο πλαίσιο της συγκεκριμένης περιπτώσεως, την ιδιότητα του συνδίκου που έχει ο εκκαθαριστής που διορίστηκε με τη δικαστική απόφαση περί εκκαθαρίσεως.

14 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι η ως άνω τυπική έκφραση είναι εσφαλμένη, η πλάνη που προβάλλει η προσφεύγουσα έχει, εν πάση περιπτώσει, καθαρώς τυπικό χαρακτήρα. Μια αμιγώς τυπική πλάνη όμως δεν επηρεάζει το νομότυπο της κοινοποιήσεως, εφόσον η οικεία πράξη περιήλθε πράγματι στον αποδέκτη της και ο εν λόγω αποδέκτης μπόρεσε να αντιληφθεί ότι η πράξη απευθυνόταν σ' αυτόν (βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 1984, 82/84, Metalgoi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 2585). Αυτό ισχύει εν προκειμένω, καθόσον ο εκκαθαριστής δεν μπορούσε να παρερμηνεύσει ούτε το περιεχόμενο της κοινοποιήσεως ούτε το ότι το έγγραφο του κοινοποιήθηκε υπό την ιδιότητά του ως εκκαθαριστή της εταιρίας Guérin automobiles. Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι το από 25 Ιουλίου 1996 έγγραφο της Επιτροπής (βλ. παράρτημα 4 της προσφυγής), το οποίο ισοδυναμεί με γνωστοποίηση υπό την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, περί των ακροάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 37), είχε χρησιμοποιήσει την ίδια τυπική έκφραση και ότι ο δικηγόρος της

προσφεύγουσας ανέφερε, στην από 29 Αυγούστου 1996 απάντησή του, ότι «η εταιρία Guérin automobiles βεβ[αίωνε] την παραλαβή του [εν λόγω] εγγράφου» (βλ. παράρτημα 5 της προσφυγής).

15 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ούτε απέδειξε ούτε καν επικαλέστηκε την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας, συνεπεία των οποίων θα μπορούσε να υπάρξει παρέκκλιση από την εν λόγω προθεσμία βάσει του άρθρου 42, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικασατηρίου, το οποίο έχει εφαρμογή επί της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 46 του εν λόγω οργανισμού.

16 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει τέλος ότι ο εκκαθαριστής δεν μπορούσε να θεωρήσει το από 25 Απριλίου 1997 έγγραφο της Επιτροπής ως επίσημη κοινοποίηση, καθόσον το έγγραφο αυτό δεν περιείχε καμία μνεία των διαθεσίμων ενδίκων βοηθημάτων ούτε της προθεσμίας εντός της οποίας μπορούσε να ασκηθεί προσφυγή, στοιχεία των οποίων η μνεία είναι απαραίτητη, κατ' αυτόν, για τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας.

17 Αρκεί να τονιστεί, συναφώς, ότι το κοινοτικό δίκαιο δεν επιβάλλει την τήρηση μιας τέτοιας προϋποθέσεως στις περιπτώσεις όπως η προκειμένη.

18 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

19 Δεδομένου ότι η παρούσα διάταξη εκδίδεται πριν από την κοινοποίηση της προσφυγής στην καθής και προτού αυτή υποβληθεί σε έξοδα, αρκεί να αποφασιστεί ότι η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

2) Η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Λουξεμβούργο, 13 Φεβρουαρίου 1998.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

Α. Καλογερόπουλος